

Spørgsmål og pointer fra grupperne der drøftede spørgsmålet: Hvordan bliver vi i ”at være” hos patienten, når der f.eks. er praktiske opgaver, der venter

Pointer:

- Være nærværende hos ptt.. Turde sige fra overfor de praktiske opgaver. Droppe den dårlige samvittighed. Afstemme forventninger, især egne
- Signalere at vi har tid og frasige os praktisk arbejde. Vise at vi ikke har travlt. Egne problemer kan gøre det svært – melde ud til personalet, hvis der er noget privat og det ikke har været muligt at melde fra
- Er der forskel på ”at gøre” og ”at være”. Ved praktisk arbejde kan det ”at gøre” være ”at være”
- Den frivillige giver sin tid i arbejdet og skal huske at en frivillig har egne særlige opgaver. Huske at det er mennesket før det praktiske og patient og pårørende er det vigtigste. Lade plejepersonalet klare visse opgaver og lade opvasken stå, hvis situationen kræver det. Overveje udmeldelse af flinkeskolen

Hovedspørgsmål:

- Hvordan kan jeg sige fra, hvis jeg har lovet en patient at gå en tur og der kommer en sygeplejerske og beder mig sidde ved en urolig patient?
- Hvad kan jeg selv gøre for ”at være” hos patienten?
- Hvad kan være en årsag til at afbryde en god samtale? Hvis vi bliver bedt om at sidde hos en døende?
- Hvordan husker vi ”at være” hos patienter/pårørende, selvom vi også har praktiske opgaver? F.eks. blive ved spisebordet ved patienter og pårørende selvom sygeplejersken mangler rene glas eller hvis der er en patient med særlige behov. Hvordan siger man fra – hvordan efterlever man princippet om at patienten er det vigtigste?

Underspørgsmål:

- Hvad vil det sige at være hos patienten?
- Er der forskel på at ”at gøre” og ”at være”?
- Hvad kan gøre det svært at være hos?
- Hvordan fastholder man den gode samtale?
- Hvad skal jeg gøre, hvis patienten ønsker, jeg skal være der?